

inde i. Vi maa tilstræbe Udgifternes Nedbringelse og dermed Nedbringelse af Skatter og Afgifter og andre offentlige Byrder; men hvor det er muligt, maa Staten ogsaa aktivt gribe ind i Krisesituationen baade paa Landet og i Byerne. Vi henviser til, at vi i vor egen Lovgivning endnu har friske Eksempler og gode Eksempler paa, hvorledes dette er muligt, og vi skulde ikke tro, at den Situation, vi nu er inde i, selv om det i Øjeblikket er en Valgsituation, med Hensyn til dens økonomiske Karakter skulde opfordre den danske Lovgivningsmagt til i mindre Grad i Enighed at gennemføre Foranstaltninger, end Tilfældet var i Aarene 1922 og 1923.

Dahlggaard: Ved dette Lovforslags første Behandling gav vi Tilsagn om, at vi med Hensyn til Lovforslagets 1ste Afsnit kunde tiltræde § 2 om forøgede Laanebeløb til Industri og Haandværk med 4 Millioner, § 4 om en forøget Garanti for Eksportkreditter, § 5 om Propaganda for danske Produkter i Udlandet og § 9 om Nedsættelse af Skatten for Aktieselskabers Henlæggelser. Endvidere gav vi det Tilsagn, at vi med Hensyn til Lovforslagets 2det Afsnit vedrørende Landbruget kunde give vor Tilslutning til §§ 11, 12 og 13 vedrørende Laan og Tilskud til Grundforbedringsarbejder, Lempelser for Driftslaane foreninger og Henstand med Gældsafdrag for Statshusmænd. Det er klart, at vi fra vor Side i Overensstemmelse dermed har kunnet være med til nu at indstille disse Paragraffer uforandret til Vedtagelse.

Der er andre Paragraffer i dette Lovforslag, som vi ved første Behandling stillede os overordentlig sympatiske overfor, men hvor vi forbeholdt os at faa Oplysninger om visse Enkeltheder, forinden vor Tilslutning kunde gives. Dette gælder saaledes Lovforslagets § 14 om Boligbyggeriet. Efter de Oplysninger, som den højtærede Indenrigsminister nu har givet i Udvalget, maa vi give Ministeren Ret i, at en Forøgelse af Laanebeløbet er nødvendig, hvis Byggeriet ikke i den kommende Vinter stærkt skal indskrænkes, og der som Følge deraf direkte og indirekte skal foraarsages stor Arbejdsløshed. Vi har ogsaa med Tilfredshed modtaget den Oplysning fra den højtærede Minister, at han havde paatænkt at fremsætte Forslag om Fritagelse for Skat paa Nybebyggelse, hvad der efter vor Opfattelse vilde have den største Betydning i Fremtiden til Fremme af det private Byggeri. Vi kan derfor ogsaa nu være med til at indstille § 14 uforandret til Vedtagelse.

Et andet Forslag, som vi tilsagde vel-

villig Behandling ved første Behandling, var det Forslag, der indeholdtes i §§ 3 og 7 om Laan og Tilskud til industrielle og haandværksmæssige Bedrifter, der forbereder Indførelse af forbedret Teknik og Organisation. Vi har under Udvalgsbehandlingen derefter tiltraadt Forslaget om Laanenes Størelse paa dette Omraade, men da der ikke i Udvalget af Erhvervsministeren har kunnet fremlægges bestemte Planer om saadanne Reorganisationsbestrebelse fra bestemte Industriers eller Haandværksvirksomheders Side, har vi stillet Forslag om, at Laanene paa dette Omraade skal bevilges af et Rigsdagsudvalg, som jeg senere skal vende tilbage til. Ligeledes billiger vi, at der paa dette Omraade kan ydes et Tilskud, men vi foreslaar, at det nedsættes fra 2 Mill. Kr., som foreslaaet af Ministeren, til 1 Mill. Kr., det Beløb, som Socialministeriets Arbejdsudvalg, deri ogsaa Arbejdernes Repræsentanter, har foreslaaet.

En tredje Del af det foreliggende Lovforslag modtog vi ogsaa fra vor Side med Velvillie ved første Behandling. Det er Lovforslagets §§ 15 og 16 om offentlige Arbejder. Vi maatte ogsaa i Aar mene, at det var nødvendigt at yde Støtte gennem Laan og Tilskud til offentlige Arbejder. Men vi maatte ved første Behandling sige, at der efter de Oplysninger, der forelaa, ingen Sandsynlighed var for Anvendelse af saa store Beløb, som her er foreslaaet, nemlig 16 Mill. Kr. i Laan og 4 Mill. Kr. i Tilskud, og jeg maa nu ved anden Behandling sige, at den højtærede Socialminister ikke i Udvalget har givet nogen som helst Grund for os til at ændre vor Opfattelse. Det, der foreligger i Øjeblikket paa dette Omraade, er, at Socialministeriets Arbejdsudvalg, deri ogsaa Arbejdernes Repræsentanter — det Udvalg, som Ministeren i Fjor fulgte i sine Forslag her i Rigsdagen —, i Aar foreslaar en Fornyelse af Loven fra i Fjor, der indeholder et Laanebeløb paa 8 Mill. Kr. og et Tilskudsbeløb paa 2 Mill. Kr. Endvidere foreligger der dette, at der i Henhold til Loven fra i Fjor kun blev brugt 7 Mill. Kr. til Laan og godt 1 Mill. Kr. til Tilskud. Vi finder derfor ikke, at der i de Kendsgerninger, der foreligger, er nogen Grund til at gaa ud over de Beløb, som det har vist sig, der ikke en Gang var Anvendelse for i Fjor, saa meget mindre, som det er givet, at Kommunerne ikke vil have den finansielle Mulighed for at yde Støtte, som de havde i Fjor. Men vi erkender fra vor Side, hvad der er peget paa i Socialministeriets Arbejdsudvalgs Betænkning, at en noget anden Fordeling af Beløbene mellem Nødhjælpsarbejder og Ikke-